

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym prawo pracownika do corocznego płatnego urlopu nabyte za okres rozliczeniowy, w którym pracownik faktycznie pracował, zanim znalazł się w sytuacji całkowitej niezdolności do pracy lub niezdolności do pracy z powodu choroby, która nadal trwa, może wygasnąć bądź po upływie okresu przeniesienia dozwolonego przez prawo krajowe, bądź później, jeśli pracodawca nie umożliwił temu pracownikowi w odpowiednim czasie skorzystania z tego prawa.

(¹) Dz.U. C 19 z 18.1.2021.
Dz.U. C 169 z 3.5.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt B/W AG

(Sprawa C-538/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Artykuły 49 i 54 TFUE – Odliczenie ostatecznych strat poniesionych przez stały zakład niebędący rezydentem – Państwo, które zrzekło się prawa do opodatkowania na mocy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – Porównywalność sytuacji]

(2022/C 424/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Finanzamt B

Druga strona postępowania rewizyjnego: W AG

Przy udziale: Bundesministerium der Finanzen

Sentencja

Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie systemowi podatkowemu państwa członkowskiego, w ramach którego spółka będąca rezydentem tego państwa nie może odliczyć od swojego podlegającego opodatkowaniu zysku ostatecznych strat poniesionych przez jej stały zakład znajdujący się w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy państwo członkowskie rezydencji zrzekło się na mocy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania przysługującego mu prawa do opodatkowania dochodów tego stałego zakładu.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.